

וזה ע"י שיכוין שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקום זו"ן. ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג. גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק' ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג:

יוד הי ואו הי
איהיהיה

יוד הי ויו הי
איהיהיה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק טיפות המוחין דחו"ג עם תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים הנז'. ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

(פרק עליון - חב"ד) ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות עתיק),

לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ויכוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א), למזל העליון.

(פרק אמצעי - חג"ת) גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י.

איהיהיה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות דעתיק),

לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולהמשיך [הארת] המוחין דחו"ב דבינה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א), למזל העליון.

(פרק תחתון - נה"י) גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולהמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ למזל העליון.

(א) ויכוין להמשיך או"פ דתריין כתפין דא"א, שהם תריין עטרין דדעת [תחתון] דז"א.

וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א.

יוד אלהי הי יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י, ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, ודחיצוניות דפנימיות, ופנימיות דחיצוניות, רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה

(א) ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנז' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל. יא"ה

(ב) וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי, וכעד"ז בזווג זו"ן. במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. זווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס. וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ, יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה, מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב

(א) כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלו ושם ס"ג ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחב"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה.

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכתב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דב"ן והם חח"ן ודת"י דחסדים דצלם דאימא ונותנתם לאבא, ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה והם בג"ה ודת"י דגבורות דמוחין דצלם דאבא ונותנם לאימא, ועי"ז נכלל הצלם דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומתלבשים ד' מוחין בנה"י חכמה בנצח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם צלם דאחור (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס. ועד"ז נכללו המוחין דצלם דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים ד' מוחין הנו' בנה"י דילה חכמה בנצח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם צלם דאחור (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר)

(א) כן נראה משער רוח הקדש ד"מ ע"ג יחוד ב' ועש"ב ותחלה יכוין למסור עצמו עק"ה כמ"ש לעיל במלת ה' אלהינו ה' וע"ש:

(ב) וכמ"ש בס' עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר בק"ש שעה"מ נזדווגו ונתן בה בחינת הכלי ג' ע"ב גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן בנוקבא הכוללת דכ"ד שעות בחינת הכלי ע"ב קדם. ועתה בק"ש היום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא טיפת ע"ב דתיבות וזווג זו"ן דהולדה בנפ"א והוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי למי שרצה לומר דטיפה וע"ב זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עש"ב: המסדר יא"ה

מב' פרקין עילאין דחו"ג דא"א, והבינות דאו"א מב' פרקין אמצעיים דחו"ג דא"א. א"כ היה צריך לכתוב הרש"ש זיע"א להמשיך חכמות וחסדים דחו"ב לחב"ד דאבא ובינות וגבורות דחו"ב לחב"ד דאימא. זהו תורף קושייתם בקיצור. עיין תורת חכם דף קס"א.

ונלע"ד דרך אפשר אבה"י ואני"ק דקב"ה, על פי מ"ש הרב בעץ חיים שער י"ט פרק ו' ושער י"ז פרק ג' ובהגהת השמ"ש זיע"א שם ושער כ' פרק ט' בהגהת השמ"ש ובכ"מ. והמורם מכל המקומות כי בזיווג או"א הכללי אשר מלבישים לחו"ג דא"א ימין ושמאל, אבא מזרע מחב"ד שלו שנעשו מזרע ימין דא"א חכמות וחסדים דמ"ה דמ"ה ובינות וגבורות דמ"ה דב"ן, ואימא ממשכת מחב"ד שלה שנעשו מזרע שמאל דא"א חכמות וחסדים דב"ן דמ"ה ובינות וגבורות דב"ן דב"ן. ומוכרח הוא שהחכמות אשר ממשיכין או"א שהם מ"ה וב"ן דמ"ה הוא מחכמה שלהם אשר נעשו מפרקין עליונים דחו"ג שהם הידים דא"א, וכן הבינות אשר ממשיכין או"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן הוא מבינות שלהם אשר נעשו מפרקין אמצעיים דחו"ג דא"א. ואחר כך מתחלפין המוחין, חכמות וחסדים של שניהם שהם מ"ה וב"ן דמ"ה בנה"י דיש"ס, ובינות וגבורות של שניהם שהם מ"ה וב"ן דב"ן בנה"י דתבונה, כל זה הוא בזיווג הכללי דאו"א. יצא לנו מכל זה שהפרקין עילאין דחו"ג שהם הידים דא"א אשר נעשו מהם חכמות דאו"א הכוללים הם מ"ה וב"ן דמ"ה, ופרקין אמצעיים שהם הזרועות אשר נעשה מהם בינות דאו"א הם מ"ה וב"ן דב"ן, כל זה בכללות או"א. וכשנפרט או"א לארבעה פרצופים, או לשמונה פרצופים, ויהיה צד המ"ה של כל פרצוף נקרא אבא או יש"ס, וצד הב"ן נקרא אימא או תבונה, (ר"ל צד ימין דימין או ימין דשמאל דא"א שהוא

דעשיה הוא עשיה דבריאה (ר"ל כלים חיצוניים דבריאה שהם עשרה צירופי אלה"ם ונק' עשיה). ועיין בכוונת חק לישראל בסידור להרש"ש זיע"א שכן קרא לכלי חיצון עשיה ואמצעי יצירה ופנימי בריאה גבי בי"ע דנוק' בכוונת משנה ותלמוד יעו"ש.

ומ"ש שמתלכשים תוך כלים פנימיים דבריאה ויצירה ועשיה, לפי שהכלים חיצוניים ואמצעיים הם השרפים וחיות ואופנים, ושם הרוחין ונפשין ונקראים בחינת עור חשמ"ל כמ"ש בדף זה סוף ע"ג [בנד"מ דף י"ב ע"ד], א"כ שמות הכלים הפנימיים ואמצעיים וחיצוניים הנזכרים בפרק ה' משער השמות הם פנימיות דחיצוניות ופנימיות דאמצעיות ופנימיות דפנימיות, ואלו קורא אותם חיצוניים אמצעיים ופנימיים, אבל חיצוניות אמצעיות של כל אחד הם השרפים וחיות ואופנים ובהם מתלכשים הרוחין והנפשין. ובזה צדקו דברי הרש"ש זיע"א. (וכ"כ הרב תו"ח דף ע"ב ע"כ).

מ"ש'י הרש"ש זיע"א* בסידור כתיבת אחד בזיווג חג"ת ונה"י דא"א וע"י זו"ל, לזווג חב"ד דנה"י דע"י וחב"ד דחג"ת דא"א להמשיך חו"ב דחכמה ולזווג חג"ת דנה"י דע"י וחג"ת דחג"ת דא"א להמשיך חו"ב דבינה ולזווג נה"י דנה"י דע"י ונה"י דחג"ת דא"א להמשיך חו"ג דחו"ב ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג תרין מזלין ולהמשיך חו"ב חו"ג דחכמה לחב"ד דאבא חו"ב חו"ג דבינה לחב"ד דאימא, עכ"ל בקיצור. עיין עץ חיים שער כ"ט פרק ו' ושער כ"ה פרק א' ושער ט"ז פרק ו' דרוש הרעת הוכא בנהר שלום דף ל"ג ע"א [בנד"מ דף מ"א ע"ד] ושער ההקדמות דפוס ירושת"ו דף ג"ד ע"א [בנד"מ דף ס"ו ע"א]. עיין מה שהקשה הרנ"ה זיע"א בחידושיו בכ"י [לעיל] אות מ"ד, גם להרב שמן משחת קדש (דף רס"ה ע"ב), שהקשו כי מכל אלו המקומות נראה שחכמות דאו"א נעשו

כ"ג ע"ד

פרקין תתאין דחו"ג דא"א וגם הם מזדווגים וממשיכים אותה למזל העליון וכו' ואז מזדווגים הב' מזלות וממשיכים טיפת חו"ב לחו"ב דאו"א עילאין וטיפת חו"ג לדעת שלהם וכו', אח"כ יכוין ו"פ דגדלות וכו' נה"י וחג"ת דנה"י דתבונה וכו' ומתלבשין בחג"ת ובחב"ד וכו' דמ"ה וב"ן דב"ן דז"א עכ"ל. וזה יבא כפי שיטת הרב שמן משחת קדש, והוא הפך דרוש הדעת, וז"ל אחר שכתב שהחכמות נעשו מפרקין עילאין דחו"ג והבינות מפרקין אמצעיים והדעות מרביע הת"ת וכו' כתב והנה הם כז"א הם כפולים כי יש בו ג' מוחין נמשכים מג' מוחין אבא הנו"ל וכו' וג' מוחין נמשכין מג' מוחין אימא הנו"ל עכ"ל. הרי לך בהדיא שהמוחין נמשכין מכל הג' פרקין דחו"ג דא"א וכן דנו"ה דע"י, וכן הקדמת הסדור הנו", והרב שמן משחת קדש סדרו זווג או"א הכולל, ולזה הקשה ג"כ על סדר הרש"ש שכתב לזווג חב"ד דחג"ת וכן חג"ת ונה"י דחג"ת דא"א וכן בזווג חב"ד ונה"י וחג"ת דנה"י דע"י. ברם לפי מש"ל שהרש"ש זיע"א סידר כל הזווגים הם כא"א הפרטים המלביש לצד שמאל (או לצד ימין) דא"א, אם כן גם ג' זווגים של חג"ת ודנה"י דע"י וא"א הם כולם של צד שמאל (או ימין), וחיליה דהרש"ש זיע"א ממ"ש הרב בשער אנ"ך סוף פ"ח שהוא פט"ו דשער א"א, דמשמע ליה שהזווגים כולם אחר החרבן הם או"א וישסו"ת המלבישים לצד שמאל דא"א יעו"ש מ"ש בהגה!

הקדמה" להבין המשכת המוחין במ"ט ימי העומר ובליל שבועות, עיין בהקדמת סידור העומר ז"ל, סדר המשכת המוחין בכל לילה

מ"ה דמ"ה נקרא אבא או יש"ס, וצד הב"ן דמ"ה שהוא שמאל דימין או שמאל דשמאל נקרא אימא או תבונה), כמ"ש הרש"ש בשער י"ט פרק ו' ושער כ' פרק ט'. נמצא אבא הפרטי חו"ב שלו שהם מ"ה וב"ן דמ"ה נעשו מפרק עליון שהוא היד ימין או דשמאל דא"א, ואימא הפרטית חו"ב שלה שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נעשו מפרק אמצעי שהוא הזרוע דימין או דשמאל דא"א.

נמצא עתה בק"ש שעסקנו בזווג הפרטי דאו"א אשר קודם החילוף אבא כולו מ"ה ואימא כולה ב"ן, א"כ מוכרח הוא להמשך חב"ד דחכמה אשר הם מחב"ד דחג"ת ומנה"י דחג"ת דא"א שהם הידים והכתפין שהם* בחינת מ"ה לחב"ד דאבא והחב"ד דבינה (ר"ל פרק היד וחצי כתף הם חב"ד דאבא והזרוע וחצי כתף הב' הם חב"ד דבינה) אשר הם מחג"ת דחג"ת ונה"י דחג"ת שהם הזרועות והכתפין דא"א שהם ב"ן לחב"ד דאימא שגם היא בחינת ב"ן, ואחר החילוף יבוא חב"ד דחכמה בנצחים וחצי יסוד דאו"א שהם ישסו"ת ומתלבשים בצד ימין דז"א בחכמה וחצי דעת הימני שלו, וחב"ד דבינה בהודות דאו"א ובחצי יסוד שלהם ומתלבשים בצד שמאל דז"א בכינה וחצי דעת השמאל שלו, זהו הנלע"ד וא"ש את"ם.

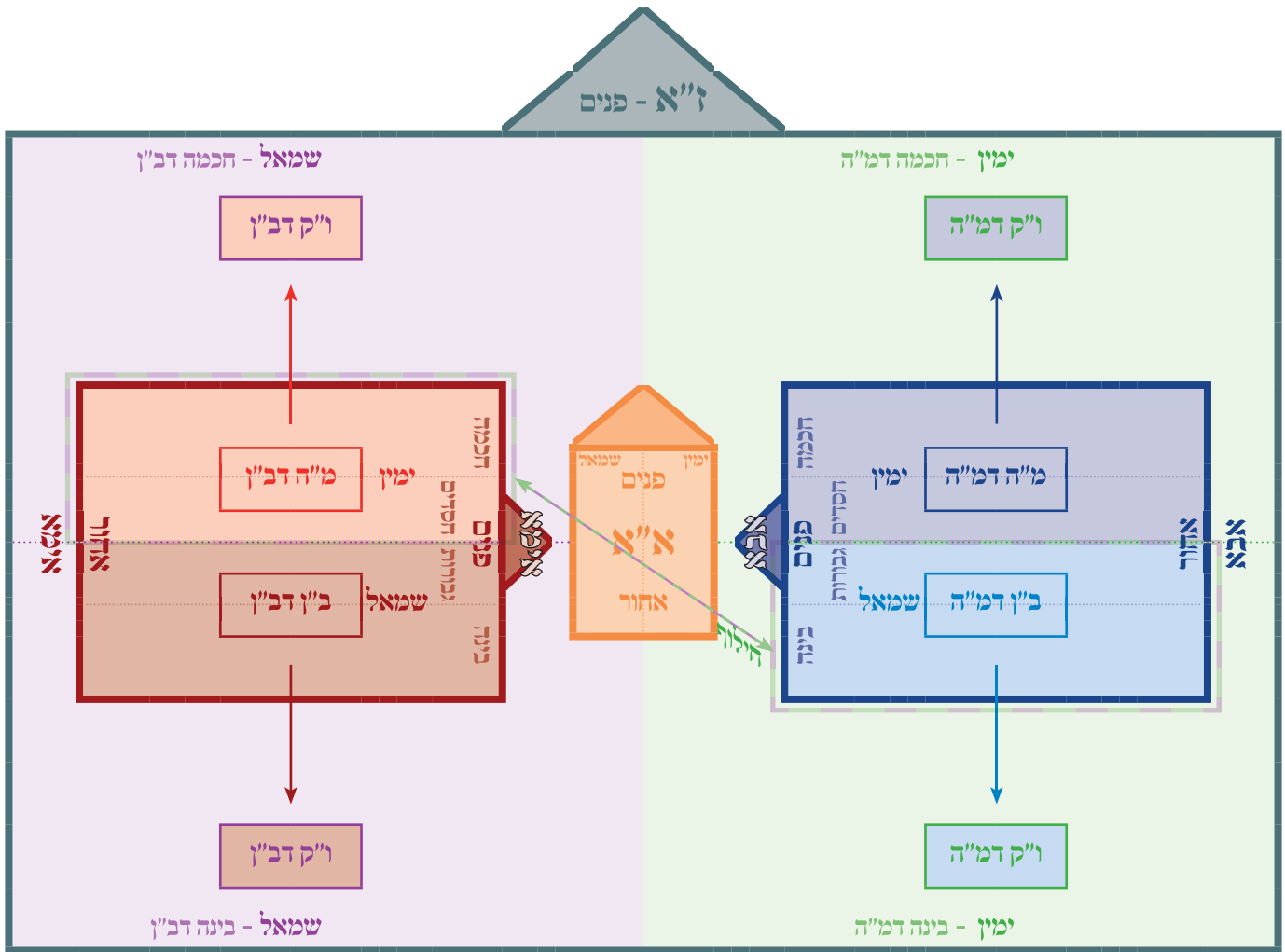
עוד מצאתי סדור ישן כתב בהקדמת ק"ש ז"ל, ואז מזדווגים תרין פרקין עילאין דנו"ה וממשיכין טיפת חו"ב דז"א לתרין פע"י דחו"ג דא"א וגם תרין פרקין דחו"ג מזדווגים וממשיכים אותה המזל העליון וגם התרין פרקין תתאין דנו"ה דע"י מזדווגים וממשיכין טיפת חו"ג דז"א לתרין

ג. שד"ה: ואח"כ ראיתי להרב שמן משחת קודש דף רס"ה שהקשה על מו"ר הרש"ש שכתב לזווג חג"ת דחג"ת דא"א וחג"ת דנה"י דעתיק, מעץ חיים שער הגסירה פרק ו' אשר שם לא הביא הרב כ"א פרקין עילאין ופרקין תתאין, מה שלא הזכיר הפרקין אמצעיים יען ששם מדבר בצלם דאבא. ומ"ש הרב שער כ"ה פרק א' שם מדבר בצלם אימא (מכת"י).

ה. ג"ב כאן בעג"ה דפו"י: שייך לספירת העומר דף [כ'] ע"ד [ברפו"י, ואצלינו עמוד ס"ח].

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שער ח"ב שאלה ק"כ.

ז"א - אהור
 (בנין אטב"ח)
 נוק' - אהור

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא מצד ימין (פנים ואח) ואימא מצד שמאל (פנים ואח).
- * לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הנבנית באטב"ח היא העומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל). יעקב הנבנה במקביל לנוק' הזאת נעשה מיסוד דאבא (אח'), ולכן מדובר ביעקב אהר (לא העומד כנגד מלכות דו"ק דמ"ה).
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, תמיד הנוק' המקבלת את המוחין דאימא היא יעו"ר העומדת כנגד ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן.
- * הסיבה לחילוף השני היא כי על פי ע"ח דף ק' ע"ד, בשבתות וימים טובים הנוק' (אותה אחת) צריכה לקבל את מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון בצד שמאל דאבא. לכן ע"י חילוף נוסף, מחזירים את המ"ה דב"ן בצד ימין דאימא ונוק' תקבל מ"ה וב"ן דב"ן.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונת התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, חלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

אימא - ב"ן - שמאל (מתפרט למ"ה וב"ן דב"ן)

שמאל אימא	ימין אימא
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	חכמה (דאימא) חסדים
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה

אבא - מ"ה - ימין (מתפרט למ"ה וב"ן דמ"ה)

שמאל אבא	ימין אבא
ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
בינה (דאבא) גבורות	חכמה (דאבא) חסדים
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה

לפני החילוף הפרטי:

המוחין נקראים תמיד: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ויכנסו בתוך לבושי נה"י דאו"א, לפני לידת זו"ן

חילוף פרטי:

ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה

מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה
חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה

אחרי חילוף פרטי:

והמוחין נקראים: (של לפני החילוף הא')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ויכנסו בזו"ן

חילוף פרטי (השני): (שבתות וחגים)

ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה
בתוך י' בלי ז"א (דמצד אימא)	

ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה
בתוך י' בלי ז"א (דמצד אבא)	

אחרי חילוף פרטי (השני): (המוחין חזרו למקומם הראשון)

והמוחין נקראים שוב: (של לפני החילוף הב')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ונכנסים בזו"ן

מקורות
ע"ח ח"א דף ק' ע"א השמ"ש אות ד'. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"א.
סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב.

הערות
* ע"פ ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, סיבת החילוף השני כי הנוק' (העומדת כנגד עטרת יסוד דז"א, וכנ"ל ביום חול) צריכה לקבל מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון, בצד שמאל של נה"י דאבא, ויש להעבירו לנה"י דאימא כדי להכניסו בנוק'.
* בפורים, הארת מרדכי (עטרת יסוד דאבא): בזמן החילוף, כשצד שמאל דאבא נכנס בצד ימין של אימא, לוקח איתו הארת הלבוש דאבא. נמצא נכנס בנוק' הארת חצי ימין של לבוש נה"י דאבא (שע"ר ח"ב שאלה שנ"ד).

הקדמת הרה"ג השד"ה בענין החילוף הפרטי והכללי - אור"ה דף ק"ב (ע"י ע"ה ח"א דף ק' ע"ד, השמ"ש אות א')

דב"ן שהוא גבורות דאבא שאחר החילוף שעיקרם היו חסדים דאימא ובזווג דהולדה נותן לה מ"ה דמ"ה.

ב. כשהוא לצורך זווג זו"ן הגדולים שזווגם במוסף שבת שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף הוא פרטי כמ"ש לצורך יעקו"ר. והשינוי שיש בניהם שכאן בתחלה לוקחת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא שמאל דאימא דוקא אבל אינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן (כדלקמן), והטעם שהוא סתום תוך הוד דאבא. ובנסירה נכנסין בנוק' בינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה דב"ן (כמ"ש באור"ה דף רמ"ו סע"א) וב"ן דב"ן ומקודם היו מלובשים בהודות וחצי השמאלי דיסודות דאו"א אבל עכשיו מתלבשים תוך נה"י דאימא [עיי' בזה בעלי נהר דכ"ד מש"ש] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת מו"א ובזווג לעשות לה כלי כשעולין בחיק או"א נותן לה ב"ן דמ"ה ובזווג דהולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יעקו"ר (ע"י שמ"ש הנ"ל).

ג. ע"י מצות פו"ר זווג הנעשה אז הוא זווג או"א הכוללים שאבא קודם החילוף היה בו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היה בה אז ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומזדווגים חצאים התחתונים דאו"א שמהחזה עד הטיבור [הטעם שכתב הרש"ש בשער אנ"ך חצאים התחתונים אפשר כמ"ש בנהר שלום (די"ג ע"ד) ד"ה הייחודים וז"ל אבל זווג דו"ק וכו' אפשר שאינו נעשה רק ע"י מצות פו"ר עכד"ק א"נ אפשר דהטעם לפי שברכת האירוסין אינה נעשית בשבת דאסור לקדש אשה בשבת כדפסק מרן בא"ח סי' של"ט ובאה"ע סי' ס"ד משום קנין לכן כ' מזדווגים חצאים התחתונים שהם ישסו"ת שמזדווגים בימות החול להמשיך מהם מוחין לפרצוף השלישי בינה דז"א כנודע ואפילו מצות עונה שנעשית אחר חצות ליל שבת עדיין לא נמשך לז"א פרצוף חכמה] ואימא מעלה מ"ן חכמות וחסדים שבה שהם ב"ן דמ"ה ומתלבשים תוך הוד וחצי השמאלי דיסוד דאבא ואבא משפיע מ"ד בינות וגבורות שבו שהם מ"ה דב"ן ומתלבשים תוך נצח וחצי הימני דיסוד דאימא לצורך זווג זו"ן הכוללים [כמ"ש בסידור לעיל] ובשער הכונות [דצ"ח ע"ג] דרוש ח' דר"ה כ' וז"ל בדרוש פורים יבואר כי גם מוחין ונה"י דאבא נכנסין בנוק' ע"כ ושם מדבר בזו"ן הכוללים:

יצא לנו מזה שבזו"ן הכוללים בעת הנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א שהיו מלובשים בהודות וחצי היסודות השמאליים דאו"א ועתה מתלבשים בנה"י דאימא ונכנסין תוך הנוק' [וכן מבואר בשמ"ש שער כ' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בזו"ן הכוללים של התפלות והמצות שמזדווגים במוסף שבת ובזו"ט כמו שמצינו בכונות ר"ה בתיבת באהבה ובין בזו"ן הכוללים שמזדווגים ע"י מצות פו"ר וא"כ תחלה מקבלת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא בינות וגבורות דאימא [דוקא ואינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן כי הוא סתום בקו שמאל דאבא ומ"ש לעיל באות ב' דב"ן דמ"ה סתום הוא ט"ס דהכא איירי אחר החילוף, אך מ"מ לא נתבאר למה בזו"ן הגדולים אינה לוקחת ג"כ הארת ב"ן דמ"ה בהיותה באח' ע"ד זו"ן הקטנים ובזווג א' לעשות הרוחא תקבל עצמותו וצ"ת] ובנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א הכוללים של אחר החילוף המתלבשים תוך נה"י דאימא ונכנסין בנוק' ונסרת. ואח"כ בביאה א' לעשות לה כלי ורוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהם חסדים דאימא אחר החילוף המלובשים עתה בקו ימין דאימא ובזווג ב' דהולדה נותן לה מ"ה דמ"ה ובזווג ב' שוים כל ג' סוגים הנז"ל והיעב"א עבכ"ק השד"ה יצ"ו:

וזה החילוף הכללי דאו"א לתת מוחין לזו"ן אינו נעשה כ"א במצות פו"ר, ובכל מקום שכ' הרב חילוף פרטי שייך לשאר מצות כאשר יבואר להלן. ואל יקשה בענין מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין שלצורך זו"ן הגדולים בנסירה נכנסין הודות דאו"א, שהם מ"ה וב"ן דב"ן, ובזווג לעשותה כלי נותן לה ב"ן דמ"ה שנקראים חסדים דאימא, ושם מיירי בזווג זו"ן הגדולים כשהן שוים בקומתם, דלא קשיא מידי דהתם איירי במוסף שבת ובתפלות יו"ט. ודכוותא כ"כ בחסדי דוד כלל ק"ך יעוש"ב ובתפלות ובמצות אינו נעשה חילוף כללי דאו"א [צ"ע במ"ש התו"ח דקכ"ד ע"ב] כי אם חילוף פרטי כמו בחול אלא שיש חלוק בנסירה בין זו"ן הגדולים שזווגם בשבת ויו"ט לבין זו"ן הקטנים שזווגם בשאר התפלות:

וזה שכתבנו שלצורך הולדת הנשמות כשמזדווגים או"א נעשה חילוף הכללי מבואר בפרק עשירי משער המוחין ובפרק ז' משער אנ"ך בזווג אדה"ר להוליד קין והבל ושם מבואר שלצורך הולדת הנשמות, הזו"ן מקבלין מוחין מאו"א הכוללים, שאבא היה קודם החילוף מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היתה ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן וכשנעשה החילוף נהיה אבא מ"ה וב"ן דמ"ה ואימא מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש היטב:

ועפ"י דרכנו יתבאר מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין וז"ל ואז נותן לה בסוד הארה בחינת ה"ג שלה דב"ן [ר"ל ב"ן דב"ן] ובסוד זווג ממש ה"ג שלו הנקראים חסדים דאימא כנ"ל וכולם מן ב"ן עכד"ק. ואח"כ הביא שם פירוש שני שמדבר בזו"ן הגדולים כיעו"ש ויש לדקדק דעל מה מדבר כאן שכ' ואז נותן וכו' וכולם מן ב"ן אם הוא בזו"ן הקטנים אי אפשר דהתם לוקחת תחלה הארת ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה לא רק ב"ן דב"ן כמ"ש ואם הוא בזו"ן הגדולים שכן האמת ששם לוקחת בתחלה רק הארת ב"ן דב"ן א"כ היה ראוי שבזווג לעשותה כלי ימשיך לה ב"ן דמ"ה וממה שכ' הנקראים חסדים דאימא וכולם מן ב"ן משמע דקאי על מ"ה דב"ן שהם נקראים חסדים דאימא וזהו שכ' וכולם מן ב"ן דר"ל מ"ה וב"ן דב"ן ובהגהות כ"י הרנ"ה זלה"ה על ע"ח על מ"ש הרב הנקראים חסדים דאימא כ' שהם ב"ן דמ"ה וכונתו דקאי על זו"ן הגדולים כנ"ל אך מ"מ אינו מובן כן מהלשון כאמור גם לפי ד"ק נמצא שזה הוא עצמו פירוש ב' שכ' אח"כ וא"כ לא היה צריך לכתוב אח"כ עוד פירוש ב' שפירוש ב' מתחיל קודם ואז ובהגהות וביאורים כ' משם הש"ש שם שמ"ש וכולם מן ב"ן ר"ל מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש והן אמת שכן משמע מהלשון כאמור אך דברי הרב לא יתפרשו לא בזו"ן הגדולים ולא בזו"ן הקטנים כאמור:

אמנם לפי דרכנו יבוא על נכון שמ"ש ואז נותן וכו' מדבר בזווג או"א הכוללים כנז"ל שמתחלפים חילוף כללי לתת מוחין לזו"ן והיינו דוקא לצורך מצות פו"ר אבל לצורך התפלות והמצות אף בזווג זו"ן הגדולים אין מזדווגים או"א הכולליים ואינו נעשה חילוף כללי כמבואר בהגהת השמ"ש הארוכה על שער המוחין פ"ט ובחסדי דוד כלל ק"ך יעו"ש:

נמצא לפי דברינו שיש ג' סוגים בזה:

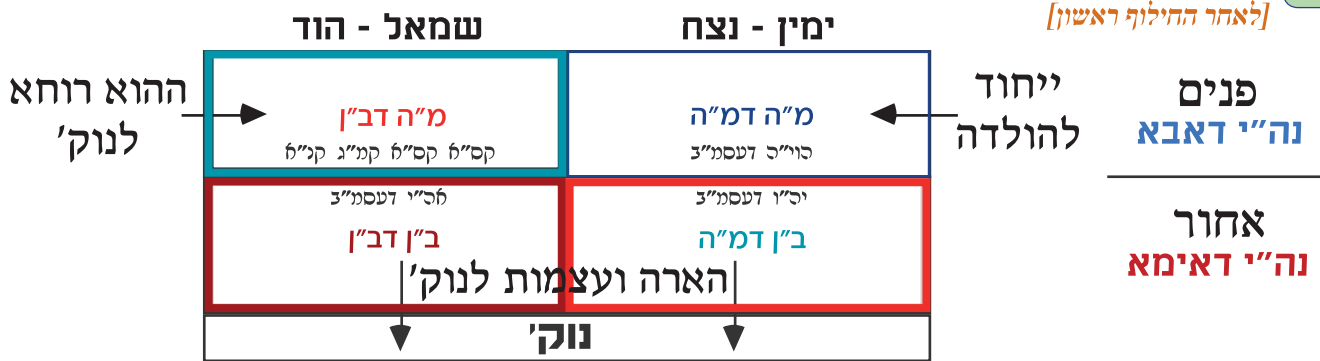
א. כשהוא לצורך יעקב ורחל שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף פרטי ובתחלה לוקחת הנוק' הארת נה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ובנסירה לוקחת עצמותם ובזווג לעשות לה ההוא רוחא נותן לה מ"ה

מקורות נוספים, בענין החילוף הפרטי דזו"ן הקטנים: ע"ח ח"ב דף פ"א ע"ג, פ"ב ע"א הגוב"י אות ד'. ע"פ שעה"כ דף ע"ד ע"א, משמע שרק בקדושה דמוסף הנוק' שווה בקומתה לז"א, ולא בשום תפילה אחרת. ולכן לא יתכן שהנוק' כאן היא ו"ק דב"ן, שהרי ו"ק דב"ן תמיד גודלת עם ו"ק דמ"ה (זו"ן הגדולים). עיי' שער הגלגולים הקדמה כ"ו דף קפ"ב, בענין 5 מיני זיווגים: רחל נגדלת בשווה לז"א רק במוסף של שבת. עיי' קנין פירות דף כ"ג, שורה 4, בענין זו"ן הגדולים.

יד שמאל דא"א		או"א	יד ימין דא"א		
אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א			אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א		
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי		שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א		פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
אימא פרטי	אבא פרטי		אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)		שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת):

[לאחר החילוף שני]

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

מקורות
 ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
 אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
 נה"ש דף ז' ע"ד.
 אור הלבנה חלק אור החיים
 דף רמ"ו ע"ב.
 ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
 צדק ושלום דף י"ח ע"א.
 תו"ח מ"ו סע"ב.
 בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
 שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
 ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
 כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

בזו"ן הגדולים, ז"א נתון לנוק' רק בין דב"ן (באטביח), שהרי מ"ה דב"ן סתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה וב"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
 ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ח באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב. שע"ר ח"א ש' ר"א (א"א לחלק את לבוש היסוד).

סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן בקריאות שמע השונים (אחור)

מקורות

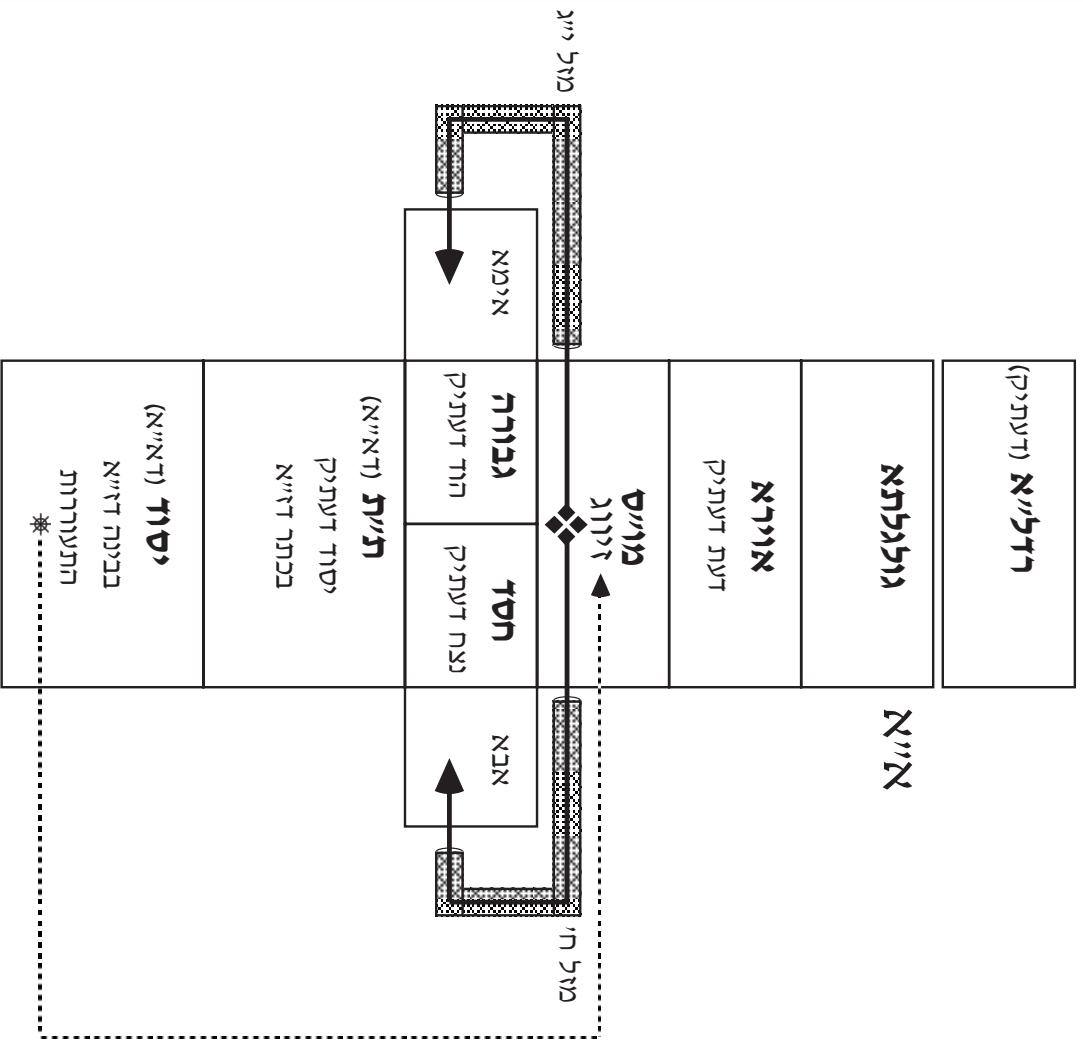
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
 סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
 ענ"ה דף ל"ד סע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
 נה"ש דף י"ז סע"ג.
 ע"ה ח"ב דף כ"א ע"ב.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
 קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

מקום ההמשכה	ו"ק דגדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ	צ'	ל"מ	צ' (תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

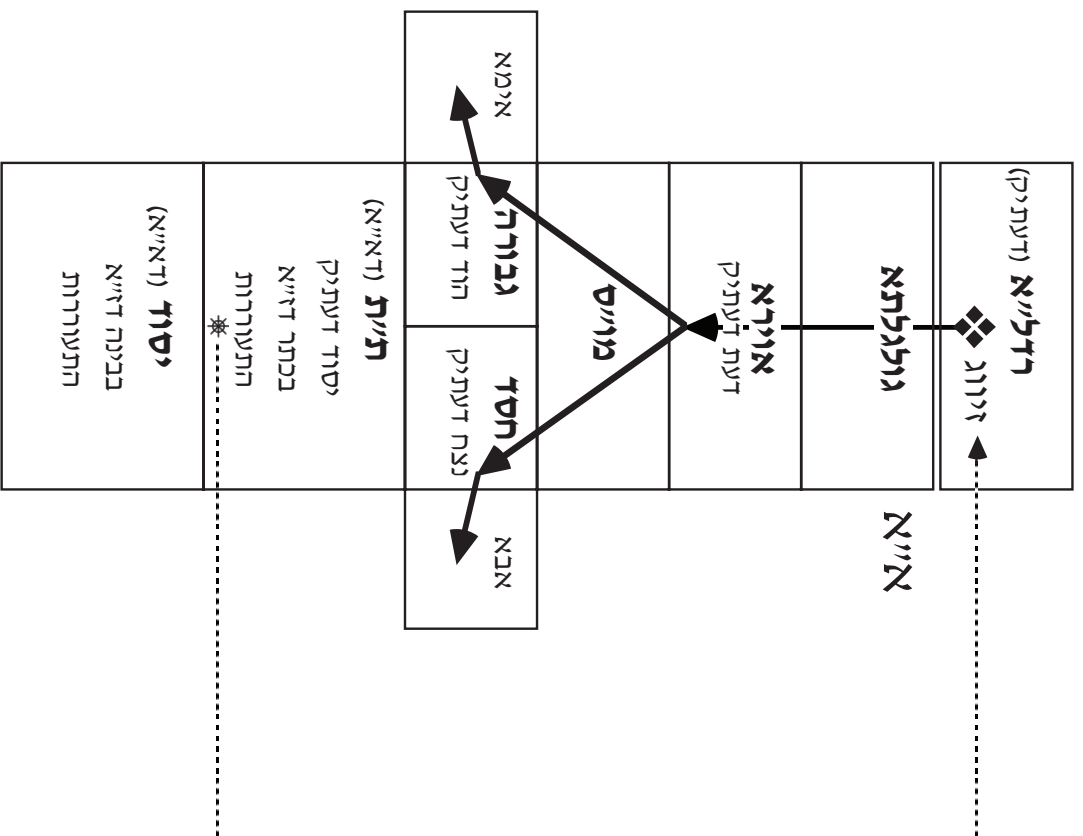
גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד ד)ז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד ד)ז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת ד)ז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקראים נוק' בתיבת שמע

ע"י סידור הרשימה ח"א דף ל"ג ע"ג (מילת "אחד"), ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג (ריפ"ש אות א'), אמ"ל דף ס"ד ע"ג אות ע"ג, פת"ע דף י"ט סעי'ד אות ט"ז ד"ה ע"ד מצאתי, שם משמעון דף צ"ז ע"א, תו"ח דף קס"ט ע"א.

סופר ב' - מלכר

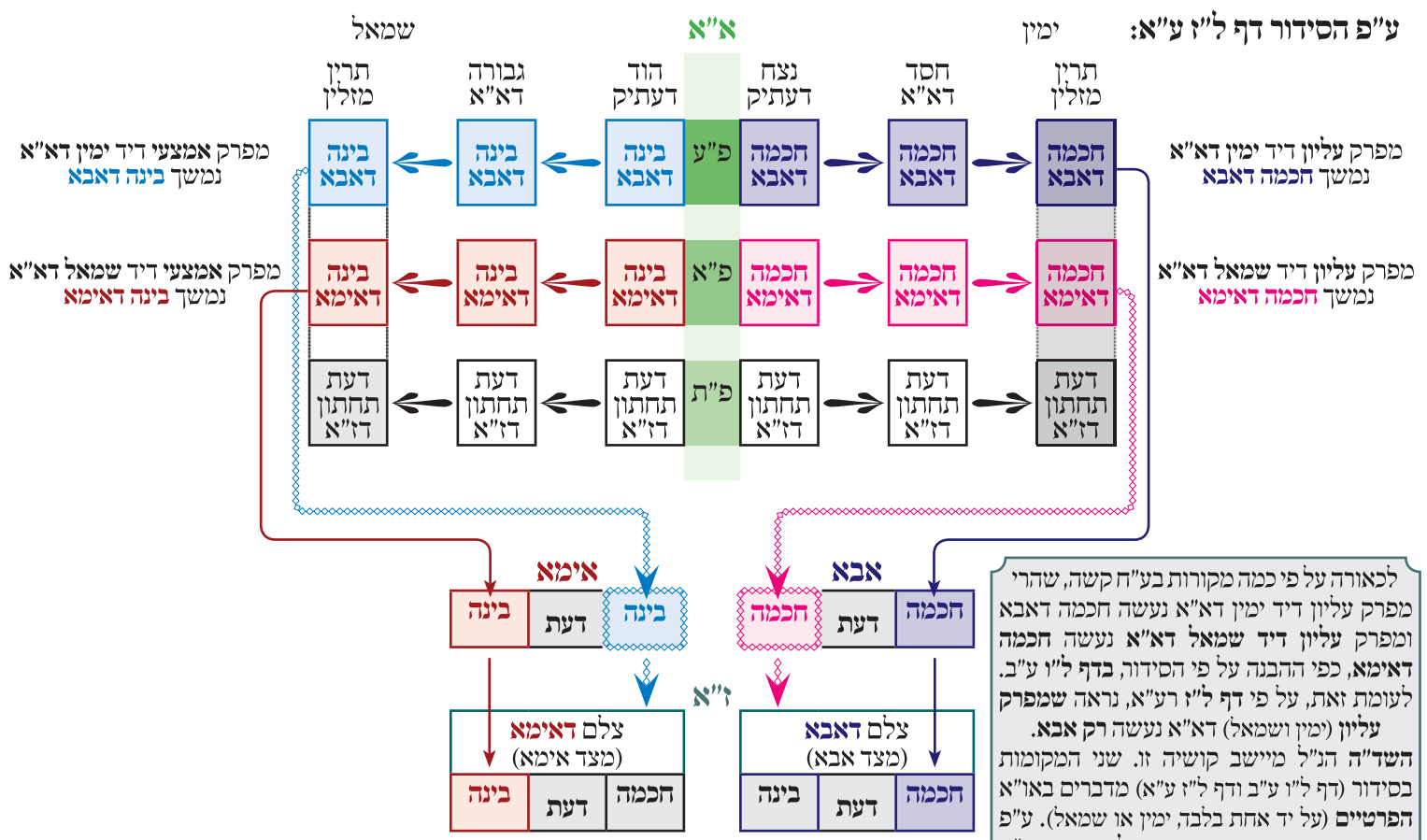
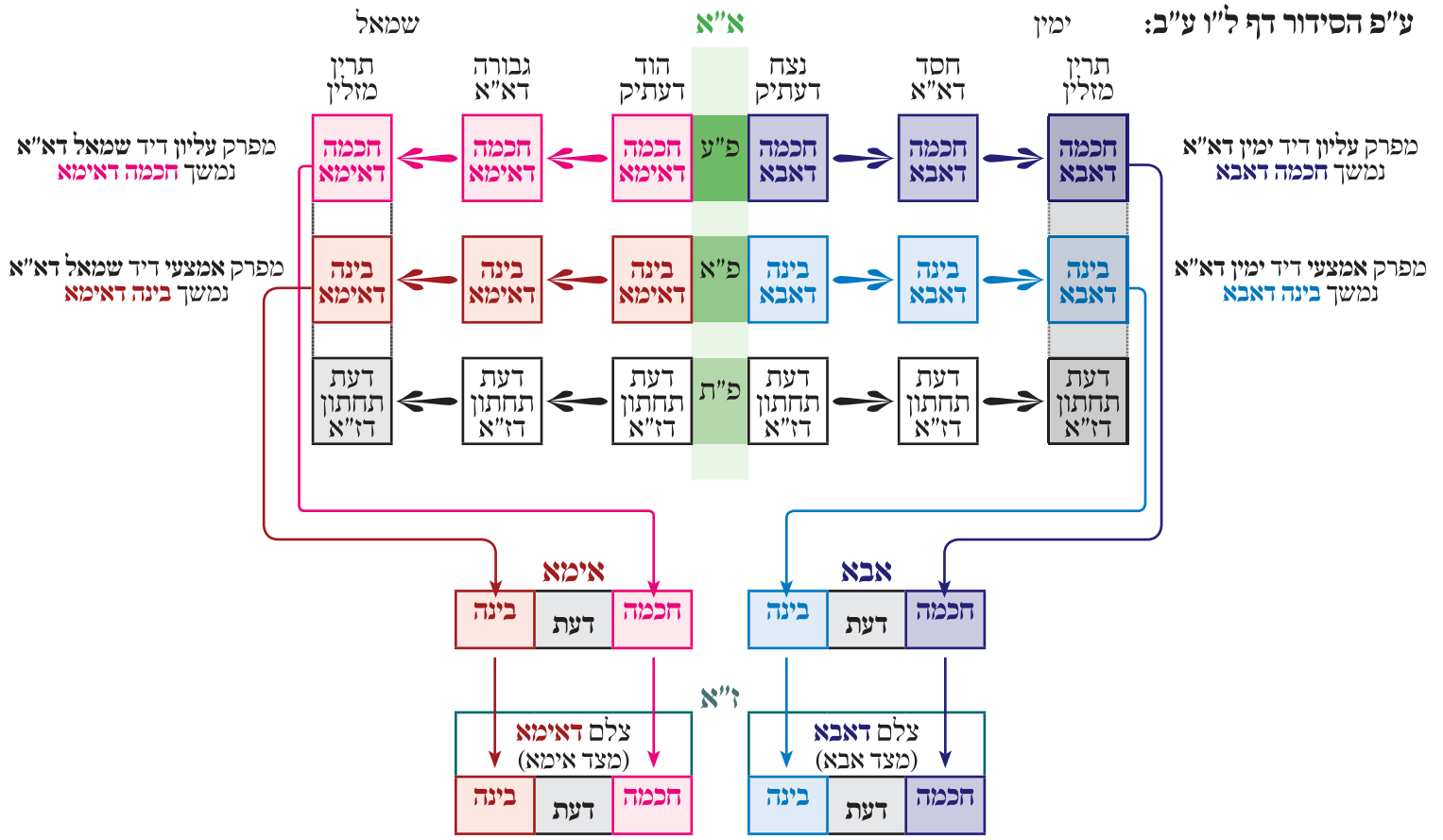
סופר א' - מלגו

ע"פ שיטת הריפ"ש, המסלול "מלכר" הינו העיקרי.

מקורות
 סידור חול דף ל"ו ע"ב, ל"ז ע"א. ע"ח ח"א דף צ"ד סע"ג שמו"ש אות א'. ענ"ה דף פ' ע"א, חידושי השד"ח. ענ"ה דף מ' ע"א אות מ"ד.

סדר המשכת חב"ד דז"א ע"פ חלוקת ג' פרקין דחג"ת דא"א (נה"י דעתיק מלוכש בתוך חג"ת דא"א)

לכאורה על פי כמה מקורות בע"ח קשה, שהרי מפרק עליון דיד ימין דא"א נעשה חכמה דאבא ומפרק עליון דיד שמואל דא"א נעשה חכמה דאימא, כפי ההבנה על פי הסידור, בדף ל"ו ע"ב. לעומת זאת, על פי דף ל"ז ע"א, נראה שמפרק עליון (ימין ושמואל) דא"א נעשה רק אבא. השד"ח הג"ל מיישב קושיה זו. שני המקומות בסידור (דף ל"ו ע"ב ודף ל"ז ע"א) מדברים באו"א הפרטיים (על יד אחת בלבד, ימין או שמואל). ע"פ הבנה זו, המבנה שונה: מפרק עליון דיד דא"א נעשה חו"ב דאבא, ומפרק אמצעי דיד דא"א נעשה חו"ב דאימא. ויש לראות את ב' הסוגיות בסידור, על פי מבנה זה.